

JOLANTA BERH

Usługi wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka w prawie oświatowym

Abstrakt

Wczesne wspomaganie rozwoju dziecka jest formą ukierunkowanego i specjalistycznego wsparcia dziecka, które nie rozpoczęło jeszcze wypełniania obowiązków oświatowych. Jest ono realizowane w celu pobudzenia psychoruchowego i społecznego rozwoju dziecka, od chwili wykrycia niepełnosprawności do podjęcia przez nie nauki w szkole. Ma ono zapobiegać potencjalnym, przyszłym niepowodzeniom w nauce szkolnej.

Wczesne wspomaganie rozwoju dziecka jest konglomeratem usług publicznych, których rodzaj, zakres i częstotliwość świadczenia jest dostosowana do potrzeb określonego dziecka i uwzględnia jego indywidualne ograniczenia. Prawo do korzystania z usług wynika z opinii o potrzebie wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka, wydanej przez zespół orzekający publicznej poradni psychologiczno-pedagogicznej.

W artykule omówiono prawne aspekty zadania publicznego, polegające na organizowaniu i świadczeniu usług z zakresu wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka. Celem pracy jest wyjaśnienie znaczenia pojęcia *wczesne wspomaganie rozwoju dziecka*, omówienie przepisów prawa je regulujących oraz określenie *ratio legis* wprowadzenia ich do polskiego porządku prawnego. Jest nim również wskazanie usług niematerialnych mieszczących się w zakresie wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka, określenie ich beneficjentów oraz ustalenie podmiotów je świadczących. W kontekście nabycia prawa do korzystania z tych usług szczególną uwagę poświęcono opinii o potrzebie wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka, w szczególności trybowi jej wydania oraz jej składnikom. Do osiągnięcia celów badawczych zastosowano metodę dogmatyczno-prawną, polegającą na analizie i wykładni tekstów aktów prawnych. W wymaganym zakresie uwzględniono także orzecznictwo sądowno-administracyjne dotyczące przedmiotu artykułu.

Słowa kluczowe: wczesne wspomaganie rozwoju dziecka – usługi niematerialne – prawo oświatowe – dzieci z niepełnosprawnościami